

ספר
ספורי הזוהר

מֶלֶקֶט מְכַל סְפָרֵי הַזוהַר הַקָּדוֹשׁ
לְתַנְאֵי הָאֲלוּקֵי רַבֵּי שְׁמַעוֹן בַּר יוֹחָאֵי זִינְע"א
עִם תְּרַגּוּם לְשׁוֹן הַקּוֹדֶשׁ

פְּרִשְׁת וַיִּשְׁלַח

יוֹצֵא לְאוֹר בְּהוֹצָאָה שְׁנֵי עַל יָדַי
"מִכְּעַל הַזוהַר הָעוֹלָמִי"
בְּעִיָּה "ק בֵּית שְׁמַשׁ תוֹבֵב" א,
חֲדָשׁ חֲשׁוֹן תִּשְׁע"ב לִפ"ק

הוצאת:

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי" מפעל עולמי להצלת הדת

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א

MIFAL HAZOHAR HOILUMI
C/O CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gros
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin

מכתבי הסכמה מגדולי ישראל, כבר באו בדפוס בשאר
הספרים שהוצאנו לאור - וזכרון אחד עולה לכאן ולכאן

"מפעל הזוהר העולמי"

רחוב נחל לכיש 24/8

רמת בית שמש ארץ ישראל

טל: 054-843-6784 / פקס: 095-1300-995-02

עימוד ועיצוב ספרים מקצועי

'מקראי אור'

052-7615936

yoel32@neto.net.il

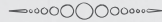
פּוֹשֵׁת
וַיִּשְׁלַח

ספּוּרֵי הַזּוֹהַר

A photograph of a man and a woman in traditional Jewish attire sitting at a table with a lit candle, reading a book. The man is on the right, wearing a dark suit and a black hat, looking down at the book. The woman is on the left, wearing a white headscarf and a dark jacket, also looking at the book. The scene is dimly lit, with the primary light source being a candle on the table, creating a warm, intimate atmosphere. The background is dark and out of focus.

תִּכְן עֵינַיִם

♦ חֲכָם הָעֲשָׂבִים ♦ הַצֵּלָה מִדֶּרֶךְ מְסַכַּנָּת ♦

עקרו נתינת התורה נתנה לאלו שלומדים את סודותיה
 אָמְרוּ חַז"ל, לֹא נִתְּנָה תּוֹרָה אֶלָּא לְאוֹכְלֵי הַמֶּן!!! (רש"י דברי
 הימים ב' ל"א ד') - ובזהר הקדוש (פרשת בשלח דף סב) כתוב,
 מִה מִיֶּחֶד בְּאוֹכְלֵי הַמֶּן? שֶׁכָּאֲשֶׁר אָכְלוּ אֶת הַמֶּן הִיָּה מִתְּבַרְךָ
 בְּמַעֲיָם וְקִבְּלוּ אוֹר רִוְחָנִי וְרָאוּ מִה שְׁלַמְעֵלָה וְזָכוּ לְחֻכְמָה
 עֲלִיּוֹנָה. וְעַל זֶה נִקְרָאוּ "דוֹר דְּעָה", וְהֵם הָיוּ בְּנֵי הָאֲמוּנָה
 וְלָהֶם נִתְּנָה הַתּוֹרָה לְהִסְתַּכֵּל בָּהּ בְּפָנִימְיוֹתָהּ וְלְדַעַת דְּרָכֶיהָ.
 רוֹאִים מִהֲזוֹהַר הַקְּדוֹשׁ, שֶׁעִקְר נִתְּיִנַת הַתּוֹרָה נִתְּנָה לְאֵלוֹ
 שְׁלוֹמְדִים אֶת סוּדוֹתֶיהָ. מתוך קונ' "שמחת הזוהר"

חֲכָם הַעֲשָׂבִים

(זוהר ח"ב פ ע"א וע"ב)

תִּנְיָא, אָמַר ר' יוֹסִי, זְמַנָּא חֲדָא הוּינָא אִזֵּיל בְּאַרְחָא, וְהוּהוּ ר' חִיָּיא בְּרִי עֲמִי. עַד דְּהוּינָא אִזֵּלוּ, אֲשַׁפְחַנָּא חַד גְּבַר, דְּהוּהוּ לְקִיט בַּחֲקָלָא, עֲשָׂבִין לְאַסְוֹתָא. קַרִיבָנָא לְגַבְיָה, אֲמִינָא לִיהּ, בַּר נֶשׁ, קוּטְרָא דְקוּטְרֵי דְעֲשָׂבִין לְמָה. לֹא זְקִיף רִישֵׁיהּ, וְלֹא אָמַר מִיֵּדִי אֶהְדַּרְנָא זְמַנָּא אַחְרָא וְאֲמִינָא הָאִי, וְלֹא אָמַר מִיֵּדִי. אֲמִינָא לִיהּ לְרַבִּי חִיָּיא בְּרִי, אוּ הָאִי בַר נֶשׁ אֲטִים אוּדְנִין, אוּ שְׁטִיָּא, אוּ חֲכִימָא. יְתִיבָנָא גְבוּי. לְבַתֵּר לְקִיט אִינוּן עֲשָׂבִין, וְאַחִיד לֹון, וְחַפָּא עֲלֵיהוֹן טַרְפֵי גּוֹפְנִין.

אָמַר לֹון, אֲנָא חֲמִינָא דִינְדָאִין אֲתוּן, וִינְדָאִין אֲמִירֵי עֲלֵיהוּ, דְּאִינוּן חֲכִימִין, אִי לֹא דְחִיִּיסְנָא עֲלֵיכוּן הַשְׁתָּא, תְּהוּוֹן רְחִיקוֹן מִבְּנֵי נֶשׂא כְּסָגִירָא דָּא, דְּמִרְחִיקוֹן לִיהּ מִכְּפָלָא, דְּהָא אֲנָא חֲמִינָא, דְּרִיחָא דְחַד עֲשָׂבָא דְּהוּהוּ קַרִיב גְּבִיכוּן, עָאֵל בְּגוֹפִיכוּן, וְתְהוּוֹן רְחִיקוֹן תְּלַתָּא יוֹמִין. אֶלָּא אֲכִילוּ אֶלִין תּוּמֵי בְּרָא וְתַתְּסוּן.

אֲכַלְנָא מוֹנִיֵּיהוּ דְהוּוּ שְׂכִיחִין קַמֹּון, וְאֲדַמְכַנָּא, וְאֲתַקְטַרְנָא בְּזִיעָא, עַד עֵידוֹן סָגִי. לְבַתֵּר אֲתַעַרְנָא, אָמַר לֹון הֵהוּא גְבָרָא, הַשְׁתָּא אֶלְהֲכוּן עִמְכוּן, דְּאֲשַׁפְחַתוּן לִי, דְּהָא אֲסוּוֹתָא דְּגוֹפִיכוּן עַל יְדֵי אֲשַׁתְּלִים.

עַד דְּהוּינָא אִזֵּלוּ, אָמַר לֹון, כָּל בַּר נֶשׁ בְּעֵי לְאֲשַׁתְּעֵי בְּבַר נֶשׁ אַחְרָא, כְּמוֹס

חֲכָם הַעֲשָׂבִים

(זוהר ח"ב פ ע"א וע"ב)

שְׁנִינוּ, אָמַר רַבִּי יוֹסִי, פְּעַם אַחַת הֵייתִי הוֹלֵךְ בְּדֶרֶךְ וְהָיָה עִמִּי רַבִּי חִיָּיא בְּנִי. עַד שֶׁהֵינּוּ הוֹלְכִים, מְצַאתִי אִישׁ אֶחָד שֶׁהָיָה לוֹקֵט בְּשָׂדֵה עֲשָׂבִים לְרַפּוּאָה. קִרְבַּתִּי אֵלָיו וְאָמַרְתִּי לוֹ: בֶּן אָדָם, כָּל הָאֲגָדוֹת הַקְּשׁוּרוֹת הִלְלוּ שֶׁל הַעֲשָׂבִים לְמָה? לֹא הָרִים רֹאשׁוֹ וְלֹא אָמַר דְּבַר. חֲזַרְתִּי פְּעַם נּוֹסַפְתִּי וְאָמַרְתִּי אֵת זֶה - וְלֹא אָמַר דְּבַר. אָמַרְתִּי לְרַבִּי חִיָּיא בְּנִי: אוּ שְׁהָאִישׁ הַזֶּה אֲזִינוּ אֲטוּמוֹת, אוּ שׁוּטָה, אוּ חֲכָם. יְשַׁבְתִּי אֶצְלוֹ. אַחַר כֶּף לְקַט אוֹתָם עֲשָׂבִים, וְאַחַז אוֹתָם וְכֶסֶה עֲלֵיהֶם בְּעֵלֵי גֶפֶן.

אָמַר לֹון: אֲנִי רִאִיתִי שְׂאֲתָם יְהוּדִים, וְעַל הֵיְהוּדִים אוֹמְרִים שֶׁהֵם חֲכָמִים. אִם לֹא הֵייתִי חָס עֲלֵיכֶם, עַכְשָׁו תְּהִיוּ מְרַחֲקִים מִבְּנֵי אָדָם כְּמוֹ הַמְּצַדֵּעַ הַזֶּה שֶׁמְרַחֲקִים אוֹתוֹ מִהַפֵּל, שֶׁהָרִי אֲנִי רוֹאֶה שְׂרִיחַ שֶׁל עֶשֶׂב אֶחָד שֶׁהָיָה קְרוֹב אֵלֵיכֶם נִכְנָס בְּגוֹפְכֶם, וְתְהִיוּ מְרַחֲקִים שְׁלֹשָׁה יָמִים, אֶלָּא אֲכָלוּ שׁוּמֵי הַבֵּר הִלְלוּ וְתַתְּרַפּוּן.

אֲכַלְנוּ מֵהֶם, שֶׁהָיוּ מְצוּיִים שָׁם, וְנִרְדְּמִנוּ וְנִקְשַׁרְנוּ בְּזַעַה עַד זְמַן רַב. אַחַר כֶּף הַתְּעוֹרְרָנוּ. אָמַר לֹון אוֹתוֹ הָאִישׁ: עַכְשָׁו אֶלְהִיכֶם עִמָּכֶם שְׁמֻצָאֲתָם אוֹתִי, שֶׁהָרִי רַפּוּאָת גּוֹפְכֶם עַל יְדֵי נִשְׁלָמָה.

עַד שֶׁהֵינּוּ הוֹלְכִים, אָמַר לֹון: כָּל אָדָם צָרִיךְ לְדַבֵּר עִם אָדָם אַחַר כְּפֵי

דְּרָכָיו. שְׁהָרִי לְנִקְבָּה כְּפִי דְרָכָה, לְאִישׁ כְּפִי דְרָכָיו, וְלִגְבֵר שְׂבַגְבָּרִים כְּפִי דְרָכָיו. אֲמַרְתִּי לְרַבִּי חֲזִיא בְּנִי, זֶהוּ שְׁכַתּוֹב כֹּה תֹאמֵר לְבֵית יַעֲקֹב וְתִגִּיד לְבֵית יִשְׂרָאֵל. (כֹּה תֹאמֵר לְבֵית יַעֲקֹב, בְּאוֹתוֹ מְקוֹם שְׂרָאוֹי לְהֵם. וְתִגִּיד וְתִגִּיד לְבֵנֵי יִשְׂרָאֵל, בְּאוֹתוֹ מְקוֹם שְׁלָם שְׂרָאוֹי לְהֵם, שְׁהָרִי יַעֲקֹב וַיִּשְׂרָאֵל שְׁתֵּי דְרוֹגֹת הֵם וּבְדִרְגָּה אַחַת עוֹלָם, אֵלָּא יִשְׂרָאֵל שְׁלֵמוֹתָא דְכֻלָּא אִקְרִי).

אָמַר לָנוּ: רְאִיתֶם שְׁלֹא הִרְמַתִּי רֵאשִׁי וְלֹא דִבַּרְתִּי עִמָּכֶם, מִשּׁוֹם שְׂאָבִי הִיָּה חֲכָם הַעֲשֻׁבִים מִכָּל בְּנֵי דוֹרוֹ, וְלִמְדַתִּי מֵאָבִי דְרָכֵי כָּל הַעֲשֻׁבִים שְׂבָהֶם אֲמַת, וְאֲנִי בְּכָל הַשָּׁנָה מְדוֹרֵי בְּיַהֵם.

וְהַעֲשֻׁב הַזֶּה שְׂרָאִיתֶם שְׁכַסִּיתִי אוֹתוֹ בְּעַלִּי הַגֶּפֶן הַלָּלוּ - בְּבֵיתִי יֵשׁ מְקוֹם אֶחָד, וְהוּא לְצַד צְפוֹן, וּבְאוֹתוֹ מְקוֹם נְעוּץ רַחִים אֶחָד, וּמִהָעֵין שֶׁל אוֹתוֹ רַחִים יוֹצֵא אִישׁ אֶחָד עִם שְׁנֵי רְאשִׁים וְחָרֵב שֹׁנֵנָה בְּגֵדוֹ, וּבְכָל יוֹם הוּא מְצַעֵר אוֹתָנוּ, וְאֲנִי לְקַטְתִּי אֶת הַעֲשֻׁב הַזֶּה, וְלָכוּ אַחֲרָי וְתִרְאוּ אֶת כַּחוֹ שֶׁל הַעֲשֻׁב הַזֶּה וּמָה שְׂאֵלוֹהַ הַעֲלִיּוֹן גְּלָהּ בְּעוֹלָם, וְאִין מִי שְׂיִדַּע דְּרָכָיו בְּכָל.

הַלְכְּנוּ אַחֲרָיו. עַד שֶׁהֵינּוּ הוֹלְכִים בְּדֶרֶךְ, הַתְּכַוֵּן לְנִקְבָּה אֶחָד בְּעַפְרָה, וְשֵׁם מְאוֹתוֹ הַעֲשֻׁב בְּנִקְבָּה. יֵצֵא נָחַשׁ אֶחָד וְרֵאשׁוֹ גָּדוֹל. לְקַח חֲבָל (סוּדָר) אֶחָד וְקָשַׁר אוֹתוֹ כְּמוֹ גְּדֵי אֶחָד. פְּחַדְנוּ. אָמַר לָנוּ: לָכוּ אַחֲרָי.

אֲרַחוּי, דְּהָא לְנוֹקְבָא כְּמוֹם אֲרַחוּי. לְגַבְרָא כְּמוֹם אֲרַחוּי. לְגַבְרָא דְגַבְרֵי כְּמוֹם אֲרַחוּי. אֲמִינָא לְרַבִּי חֲזִיא בְּרִי, הֵינֵנוּ דְכַתִּיב, כֹּה תֹאמֵר לְבֵית יַעֲקֹב וְתִגִּיד לְבֵנֵי יִשְׂרָאֵל. (ס"א כֹּה תֹאמֵר לְבֵית יַעֲקֹב בְּהוּא אֶתֵר דְּאֲתַחְזִי לְהוּ. וְתִגִּיד לְבֵנֵי יִשְׂרָאֵל בְּהוּא אֶתֵר שְׁלִים דְּאֲתַחְזִי לְהוּ. דְּהָא יַעֲקֹב וַיִּשְׂרָאֵל תְּרִין דְּרָגוֹן אֵינּוּ וּבְדִרְגָּה חַד סְלִקוּן אֵלָּא יִשְׂרָאֵל שְׁלֵמוֹתָא דְכֻלָּא אִקְרִי).

אָמַר לָנוּ, חֲמִיתוֹן דְּלֹא זְקִיפְנָא רִישָׁי, וְלֹא אֲשַׁתְּעִינָא בְּהַדִּיכּוֹ, מִשּׁוֹם דְּאֲבָא, חֲמִימָא בְּעֲשֻׁבִין מִכָּל בְּנֵי דְרָא הוּהוּ. וְאוֹלִיפְנָא מֵאֲבָא אֲרַחוּי דְכָל עֲשֻׁבִין, דְּבַהוֹן קָשׁוּט, וְאֲנָא בְּכָל שְׁתָּא מְדוֹרָאִי בְּיַהֵהוּ.

וְהָאִי עֲשָׂבָא דְחֲמִיתוֹן, דְּחֲפִינָא לִיָּה בְּטַרְפֵי דְגוֹפְנִין אֵלִין, בְּבֵיתָאִי אִית אֶתֵר חַד, וְהוּא לְסִטֵר צְפוֹן, וּבְהַהוּא אֶתֵר נְעִיץ חַד רִיחִיָּא, וּמִעֵינָא דְהַהוּא רִיחִיָּא, נְפִיק חַד גַּבֵר בְּתֵרִין רִישֵׁין, וְחֲרַבָּא שִׁינָא בִּידֵיהּ וּבְכָל יוֹמָא קָא מְצַעֵר לָנוּ. וְאֲנָא לְקִיטְנָא הָאִי עֲשָׂבָא, וְזִילוּ אַבְתְּרָאִי, וְתַחֲמוֹן חִלִּיָּה דְהָאִי עֲשָׂבָא, וּמָה דִּי אֵלָּהּ עֵלְמָה גְּלִי בְּעֵלְמָא, וְלִית מָאן דִּיִּדַע אֲרַחוּי בְּכֻלָּא.

אֲזִילָנָא אַבְתְּרִיָּה, עַד דְּהוּינָא אֲזִילִי בְּאֲרַחָא, מְאִיף לְחַד נּוֹקְבָא בְּעַפְרָא, וְשׁוּי מִהַהוּא עֲשָׂבָא בְּנוֹקְבָא, נְפִיק חַד חוּיָא וְרִישָׁא דִּילֵיהּ סָגִי. נְטִל חַד סְנִטְרָא, (נ"א סוּדָרָא) וְקַטִּיר לִיָּה כַּחַד גְּדִיָּא. דְּחִילָנָא. אָמַר לָנוּ זִילוּ אַבְתְּרָאִי.

עד שהגענו לביתו, ראינו אותו מקום
בחשכה אחר כַּתֵּל אֶחָד. לקח נר
אֶחָד וְהַדְּלִיק אֵשׁ סָבִיב אוֹתוֹ מְקוֹם
הַרְחִים. אָמַר לָנוּ: מָמָה שֶׁתֵּרְאוּ - לֹא
תִפְחָדוּ וְלֹא תִדְבְּרוּ דָבָר.

בין כִּף הַתֵּיר אֶת הַנְּחֹשׁ מִקְשָׁרָיו, וְכַתֵּשׁ
בְּמִכְתָּשׁת מְאוֹתוֹ הָעֵשֶׂב וְשָׁם בְּרָאשׁוֹ
הַנְּחֹשׁ. נִכְנַס הַנְּחֹשׁ בְּאוֹתוֹ עֵין הַרְחִים,
וְשָׁמַעְנוּ קוֹל שֶׁכָּל הַמְּקוֹם הַזֶּה עֹזֵעַ. רָצִינוּ
לְצֵאתָ, אָחִז בְּיָדֵינוּ אוֹתוֹ הָאִישׁ וְאָמַר: אֵל
תִּפְחָדוּ, קָרְבוּ אֵלַי.

בין כִּף יֵצֵא הַנְּחֹשׁ שׁוֹתֵת דָּם. לְקַח אוֹתוֹ
הָאִישׁ מְאוֹתוֹ הָעֵשֶׂב וְשָׁם בְּרָאשׁוֹ
כְּבַתְחֻלָּה. נִכְנַס לְאוֹתוֹ עֵין הַרְחִים. לְשַׁעָה
קִטְנָה רָאִינוּ שֶׁיֵּצֵא מְאוֹתוֹ הָעֵין אִישׁ אֶחָד
עִם שְׁנֵי רְאִשִׁים וְנֹחֵשׁ שְׂרׁוֹי סָבִיב צְנֹארוֹ.
נִכְנַס לְאוֹתוֹ עֵין הַרְחִים וְיֵצֵא שְׁלֹשׁ
פְּעָמִים. וְהוּא אָמַר: זְקִיטָא זְקִיטָא (מִן
שְׂרׁוֹי)! אוֹי לְאִמּוֹ שְׁהוֹבִילָה אוֹתוֹ לְאוֹתוֹ
מְקוֹם!

בין כִּף נִעְקַר הַרְחִים מִמְּקוֹמוֹ, וְיֵצֵאוּ
הָאִישׁ וְהַנְּחֹשׁ, וְנִפְּלוּ וּמְתוּ שְׁנֵיהֶם.
וְאָנּוּ פְּחַדְנוּ מְאֹד. אָמַר לָנוּ אוֹתוֹ הָאִישׁ:
זֶהוּ כַּחוֹ שֶׁל אוֹתוֹ עֵשֶׂב שְׁאֵנִי לְקַטְתִּי
לְפָנֶיכֶם, וְלָכֵן לֹא דִבַּרְתִּי עִמָּכֶם וְלֹא
הִרְמַתִּי רֹאשִׁי בְּשַׁעָה שֶׁקָּרַבְתֶּם אֵלַי.

אָמַר לָנוּ: אֵלּוֹ יְדַעוּ בְּנֵי אָדָם חֻכְמָה, שֶׁכָּל
מָה שְׁנִטְעַה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּאֶרֶץ
וְכַח כָּל מָה שְׁנִמְצָא בְּעוֹלָם, יְדַעוּ אֶת כַּחֲ

עַד דְּמִטִּינָא לְבֵיתֶיהָ. חֲמִינָא הוּוּא אֶתֶר
בְּחֻשׁוֹכָא, בְּתֵר חַד כּוֹתֵלָא. נִטַּל חַד
שְׂרָגָא וְדִלִיק דְּלִיקָא סַחְרָנְיָה דִּהוּוּא אֶתֶר
דְּרִיחִיָּא. אָמַר לוֹן, מָמָה דִּתְחַמּוּן, לֹא
תִדְחֻלוּן וְלֹא תִשְׁתַּעוּן מִיָּדִי.

אֲדַהְכִי, שְׂרִי חוּיָא מִקְשָׁרָיו, וְכַתֵּשׁ
בְּקִיסָטָא מִהוּוּא עֵשֶׂבָא. וְשׁוֹי
בְּרִישִׁיָה דְחוּיָא. עָאֵל חוּיָא בְּהוּוּא עֵינָא
דְּרִיחִיָּא, וְשָׁמַעְנָא קִלָּא דְכָל אֶתֶר
מִזְדַּעְזַעָא. בְּעֵינָן לְמִיפְקָא, אֶחִיד בִּידְנָא
הוּוּא גְבָרָא, אָמַר, לֹא תִדְחֻלוּן קָרִיבוּ
גְבָאִי.

אֲדַהְכִי, נִפְקַ חוּיָא שְׁתִּית דְּמָא, נְקִיט
הוּוּא גְבָרָא מִהוּוּא עֵשֶׂבָא,
וְשׁוֹי בְּרִישִׁיָה כְּבַקְדְּמִיתָא. עָאֵל בְּהוּוּא
עֵינָא דְרִיחִיָּא. לְשַׁעָתָא זְעִירָא, חֲמִינָא,
דְּנִפִיק מִהוּוּא עֵינָא חַד גְבָרָא בְּתֵרִין
רִישִׁין, וְחוּיָא שְׂרִיָּא סַחְרָנְיָה דְקָדְלוּי.
עָאֵל בְּהוּוּא עֵינָא דְרִיחִיָּא וְנִפְקַ תֵּלַת זְמִנִי.
הוּוּא אָמַר, זְקִיטָא זְקִיטָא, וְוִי לְאִימִיָה
דְּלִהוּוּא אֶתֶר אוֹבִיל לִיהָ.

אֲדַהְכִי, אֲתַעְקַר רִיחִיָּא מִאֲתֵרֶיהָ, וְנִפְקוּ
גְבָרָא וְחוּיָא, וְנִפְּלוּ וּמִיתוּ
תְרוּוּיָהוּ. וְאָנּוּ דְחִילָנָא סָגִי. אָמַר לָן
הוּוּא גְבָרָא, דָּא הוּוּא חִילָא דְעֵשֶׂבָא דְאָנָא
לְקִיטָנָא קְמִיִיכוּ, וּבָגִינִי כִּף לֹא אֲשַׁתְּעִינָא
בְּהַדִּיִיכוּ, וְלֹא זְקִיפְנָא רִישִׁאִי, בְּשַׁעָתָא
דְּקָרִיבְתוֹן גְבָאִי.

אָמַר לוֹן אִילוֹ (דף פ' ע"ב) יְדַעִין בְּנֵי נֶשֶׁא
חֻכְמָתָא, דְּכָל מָה דְנִטְעַה קְדִשָׁא
בְּרִיף הוּוּא בְּאֶרֶעָא, וְחִילָא דְכָל מָה

רבוּנָם בְּחֻמְתוֹ הַרְבֵּה. אֲבָל לֹא הִסְתִּיר
הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא חֻמְתָּהּ זֶה מִבְּנֵי אֲדָם,
אֲלֵא כְּדֵי שְׁלֹא יִסְטוּ מִדְּרָכָיו וְלֹא יִבְטְחוּ
בְּאוֹתָהּ חֻמְתָּהּ וַיִּשְׁכְּחוּ אוֹתוֹ.

כְּשֶׁבִּאתִי וְאִמְרֵתִי אֶת הַדְּבָרִים הַלְלוּ
לִפְנֵי רַבִּי שְׁמֵעוֹן, אָמַר, וְדַאי
שְׁחַכְּם הִיָּה. וּבֵא רֵאָה, אֵין עֵשֶׁב וְעֵשֶׁב
שְׁנוּלָד בְּאַרְצָן שְׁלֹא הִיָּתָה בּוֹ חֻמְתָּהּ רַבָּה
וְכַחוּ בְּשָׂמִים רַב. בֵּא וּרְאָה מִן הָאָזוּב,
שְׁבָכָל מְקוֹם שְׁרָצָה הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
לְטֹהַר אֶת הָאָדָם, הוּא נְטֵהָר בְּאָזוּב. מָה
הַטַּעַם? מִשּׁוּם שְׁיִתְעוֹרֵר כַּחוּ שְׁלִמְעָלָה
שְׁנִפְקָד עָלָיו, שְׁהָרִי כְּשִׁמְתְּעוֹרֵר אוֹתוֹ
הַכַּח שְׁנִפְקָד עָלָיו, הוּא מְבַעֵר רוּחַ
הַטְּמָאָה וְנִטְהָר הָאָדָם. וְעַלֵּיךְ אָנִי אוֹמֵר,
בְּרוּךְ הַרְחֵמֵן שְׁהַצִּילְךָ!

הַצְּלָה מִדְּרָךְ מִסְכָּנָת

(זוהר ח"ב מט ע"א וע"ב)
רַבִּי חֲזִיָּא וְרַבִּי יוֹסִי הָיוּ הוֹלְכִים בְּמִדְבָּר.
אָמַר רַבִּי חֲזִיָּא לְרַבִּי יוֹסִי, בֵּא וְאִמַּר
לָךְ, שְׁכִּשְׁרוּצָה הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְהַעֲבִיר
שְׁלִטוֹן שֶׁל הָאָרֶץ, אֵינּוּ עוֹשֶׂה עַד
שְׁמַעֲבִיר הַשְּׁלִיט שְׁלָהֶם בְּרַקִּיעַ, וְלֹא
מַעֲבִיר אֶת הַשְּׁלִיט שְׁלָהֶם עַד שְׁמִמְנָה
אַחַר בְּמִקְוָמוֹ, כְּדֵי שְׁלֹא יִגְרַע [הַשְּׁלִטוֹן]
הַשְּׁמוּשָׁא שְׁלָהֶם בְּרַקִּיעַ, כְּדֵי לְקַיֵּם מָה
שְׁכָּתוּב (דניאל ד) וְלָמִי שְׁיַחֲפֹץ יִתְנַנְּהָ. אָמַר
רַבִּי יוֹסִי, וְדַאי כִּף הוּא.

דִּאֲשַׁתְּכַח בְּעֻלְמוֹ, יִשְׁתַּמוּדְעוּן חֵילָא
דְּמֵאֲרִיהוֹן, בְּחֻמְתֵּיהּ סְגִיָּאָה. אֲבָל לֹא
טְמִיר קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא חֻמְתָּתָא דָּא מִבְּנֵי
נְשָׂא, אֲלֵא בְּגִין דְּלֹא יִסְטוּן מֵאַרְחוּי, וְלֹא
יִתְרַחֲצוּ בְּהֵיָא חֻמְתָּתָא וַיִּנְשׂוּן לֵיהּ.

כַּד אֲתִינָא, וְאִמְינָא הָנִי מְלִי קָמִיָּה דְּרַבִּי
שְׁמֵעוֹן, אָמַר וְדַאי חֻמְיָמָא הָוָה. וְתֵא
חֲזִי, לִית עֵשֶׁבָא וְעֵשֶׁבָא דְּאֲתִינִילִיד
בְּאַרְעָא, דְּלֹא הָוָה בֵּיהּ חֻמְתָּתָא סְגִיָּאָה,
וְחִילִיָּה בְּשָׂמִיָּא סְגִיָּאָה. תֵּא חֲזִי, מִן אָזוּבָא.
דְּבָכָל אֲתֵר דְּבַעֲי קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא
לְדַכָּאָה לְבַר נְשָׁא, בְּאָזוּבָא מִתְּדַכֵּי. מְאִי
טַעְמָא. מִשּׁוּם דִּיתְעַר חִילִיָּה דְּלַעֲיָלָא
דְּאֲתַפְקָדָא עָלוּי, דְּהָא הֵהוּא חֵילָא
דְּאֲתַפְקָדָא עָלוּי כַּד אֲתַעְרָא, מְבַעֲרָא רוּחַ
מִסְּאָבָא, וְאֲתַדְכֵי בַר נְשָׁא. וְעַלֵּיךְ אִמְינָא
בְּרִיךְ הַרְחֵמֵן דְּשִׁבְרָךְ.

הַצְּלָה מִדְּרָךְ מִסְכָּנָת

(זוהר ח"ב מט ע"א וע"ב)
רַבִּי חֲזִיָּא וְרַבִּי יוֹסִי, הָיוּ אֲזוּלֵי בְּמִדְבָּרָא,
אָמַר רַבִּי חֲזִיָּא לְרַבִּי יוֹסִי, תֵּא
וְאִמַּר לָךְ, דְּכַד קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּעִי
לְאֲעַבְרָא שׁוֹלְטָנוּתָא דְּאַרְעָא, לֹא עַבִּיד,
עַד דְּאֲעַבֵּר שְׁלִטָנוּתָא דְּלֵהוֹן בְּרַקִּיעָא,
וְלֹא אֲעַבֵּר שְׁלִטָנָא דְּלֵהוֹן, עַד דְּמִנֵּי
אַחְרָא בְּאַתְרֵיהּ, בְּגִין דְּלֹא יִגְרַע (שׁוֹלְטָנוּתָא)
שְׁמוּשָׁא דְּלֵהוֹן (דף מ"ט ע"ב) בְּרַקִּיעָא, בְּגִין
לְקִיָּמָא מָה דְּכָתִיב, (דניאל ד) וְלָמִן דִּי
יִצְבָּא יִתְנַנְּהָ. אָמַר רַבִּי יוֹסִי, וְדַאי הָכִי
הוּא.

פָּתַח ר' יוֹסִי וְאָמַר, (תהלים ח) ה' אֲדַנְיָנוּ
 מָה אֲדִיר שְׁמוֹךְ בְּכָל הָאָרֶץ. ה'
 אֲדַנְיָנוּ - כְּשֶׁרוֹצֵה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
 לְשֹׁבֵר אֶת פֶּחַ הָעַמִּים עוֹבְדֵי כּוֹכָבִים
 וּמִזְלוֹת, מְחַזֵּק דֵּינּוּ עֲלֵיהֶם וְשׁוֹבֵר אוֹתָם,
 וּמַעֲבִיר מִלְּפָנָיו אֶת הַשְּׁלִיט שְׁלָהֶם.

אֲשֶׁר תִּנְהַ הוֹדֵךְ עַל הַשָּׁמַיִם, אֲשֶׁר נָתַתָּ
 הִיָּה צָרִיךְ, אוֹ תִּנְהַ הוֹדֵךְ. מָהוּ אֲשֶׁר
 תִּנְהַ הוֹדֵךְ? אֵלָּא זֶהוּ סוּד שֶׁל תִּנְהַ
 הָעֵמֹק שֶׁל הַכֹּל, וְדוֹד בְּקֶשׁ בְּקִשְׁתּוֹ
 לְהַשְׁפִּיעַ מִכּוֹנֵנוּ עַל הַשָּׁמַיִם, וְזֶהוּ אֲשֶׁר,
 כְּנֶאֱמָר (שְׁמוֹת ג) אֶהְיֶה אֲשֶׁר אֶהְיֶה.

בְּשַׁעֲרֵי שְׁהִנְהַר הַזֶּה הָעֵמֹק שֶׁל הַכֹּל
 שׁוֹפֵעַ וְיוֹצֵא עַל הַשָּׁמַיִם, אִין
 הַכֹּל בְּשִׁמְחָה, וְהַגְּבִירָה מִתְעַטֶּרֶת בְּמִלְךָ,
 וְכָל הָעוֹלָמוֹת בְּשִׁמְחָה. וְהַשְּׁלִטוֹן שֶׁל
 הָעַמִּים עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת כּוֹכָבִים וּמִזְלוֹת
 מַעֲבָר מִלְּפָנָי הַגְּבִירָה, וְאִין זֹקְפִים רֹאשׁ
 כָּל הָאֲחוּזִים בָּהּ.

בֵּין כֶּךָ רָאוּ אִישׁ אֶחָד שֶׁהִיָּה בָּא, וּמִשָּׂא
 אֶחָד לְפָנָיו. אָמַר רַבִּי חִיָּיא, גִּלְךָ, אוֹלִי
 הָאִישׁ הַזֶּה עוֹבֵד עֲבוֹדַת כּוֹכָבִים וּמִזְלוֹת
 הוּא, אוֹ עִם הָאָרֶץ הוּא, וְאָסוּר לְהַשְׁתַּתֵּף
 עִמּוֹ בְּדָרֶךְ. אָמַר רַבִּי יוֹסִי, גִּשְׁבִּי כָּאֵן
 וְנִרְאָה, אוֹלִי הוּא אִישׁ גָּדוֹל.

בֵּין כֶּךָ עָבַר לְפָנֵיהֶם, וְאָמַר לָהֶם, בְּסָבוֹב
 שֶׁל הַמַּעֲבָר הַמְּסַכֵּן הַזֶּה צָרִיךְ לוֹוִי,
 וְאִין יוֹדֵעַ דָּרֶךְ אַחֲרָת, וְנִסְטָה מִכָּאֵן, וְאִין

פָּתַח ר' יוֹסִי וְאָמַר, (תהלים ח) יי' אֲדַנְיָנוּ
 מָה אֲדִיר שְׁמוֹךְ בְּכָל הָאָרֶץ. יי'
 אֲדַנְיָנוּ: כִּד בְּעֵי קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְתַבְרָא
 חִילָא דְעַמִּין עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת כּוֹכָבִים
 וּמִזְלוֹת, אֲתַקִּיף דֵּינִיָּה עֲלֵיהֶו, וְתַבַּר לוֹן,
 וְאֲעַבֵּר מִקְמִיָּה שׁוֹלְטָנוּתָא דְלָהוֹן.

אֲשֶׁר תִּנְהַ הוֹדֵךְ עַל הַשָּׁמַיִם, אֲשֶׁר נָתַתָּ
 מִיבְעֵי לִיָּה, אוֹ תִּנְהַ הוֹדֵךְ, מָהוּ
 אֲשֶׁר תִּנְהַ הוֹדֵךְ. אֵלָּא דָּא הוּא רִזָּא
 דְנִהַרָא עֲמִיקָא דְכֻלָּא, וְדוֹד בְּעָא בְּעוֹתִיָּה,
 לְמִנְגַד מִנִּיָּה עַל הַשָּׁמַיִם, וְדָא הוּא אֲשֶׁר.
 כְּמָה דָּאֲתָּ אָמַר, (שְׁמוֹת ג) אֶהְיֶה אֲשֶׁר
 אֶהְיֶה.

בְּשַׁעֲרֵי דְהָאִי גְהָרָא עֲמִיקָתָא דְכֻלָּא,
 גִּיָּד וְנִפְיָק עַל הַשָּׁמַיִם, כְּדִין
 כֻּלָּא בְּחִידוֹ, וּמִטְרוֹנִיָּתָא אֲתַעֲטֶרֶת
 בְּמִלְכָּא, וְכָל עֲלָמִין בְּלָהוּ בְּחִידוֹ,
 וְשִׁלְטָנוּתָא דְעַמִּין עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת כּוֹכָבִים
 וּמִזְלוֹת, אֲתַעֲבֵר מִקְמִי מִטְרוֹנִיָּתָא, וּכְדִין
 זְקַפִּין רִישָׁא כָּל מָאן דְאַחִידוֹ בָּהּ.

אֲדָהֲכִי חִמּוֹ חַד בַּר גִּשְׁ, דְהָוָה אֲתִי, וְחַד
 מְטוּלָא קְמִיָּה. אָמַר רַבִּי חִיָּיא,
 גִּזִּיל, דְלָמָא הָאִי בַר גִּשְׁ עוֹבֵד עֲבוֹדַת
 כּוֹכָבִים וּמִזְלוֹת הוּא, אוֹ עִם הָאָרֶץ הוּא,
 וְאָסִיר לְאֲשַׁתְּתַּפָּא בְּהַדִּיָּה בְּאֶרְחָא. אָמַר
 רַבִּי יוֹסִי, גִּיתִיב הָכָא, וְנַחֲמִי, דְלָמָא גְבַרָא
 רַבָּא הוּא.

אֲדָהֲכִי, אֲעַבֵּר קְמִיָּהוּ, אָמַר לִיָּה,
 בְּדוּקָפָא דְמַעֲבָרָא דְקוֹטִיפָא
 דְהָאִי, חֲבַרוּתָא אֲבַעִי, וְאִנָּא יִדְעָנָא אֶרְחָא

רציתי לומר לכם, שלא אֶחְטֵא בְכֶם וְלֹא אֶעֱבֹר עַל מַה שֶּׁכָּתוּב (ויקרא ט) וְלִפְנֵי עוֹר לֹא תִתֵּן מַכְשׁוֹל, וְאַתֶּם כְּמוֹ סוּמִים בְּדֶרֶךְ הַזֶּה, וְלֹא תִסְתַּכְּנוּ בְּנַפְשְׁכֶם. אָמַר רַבִּי יוֹסִי, בְּרוּךְ הַרְחֵמֵנוּ שְׁחִפִּינוּ פָּאן. הִתְחַבְּרוּ עִמּוֹ. אָמַר לָהֶם, לֹא לְדַבֵּר שׁוּם דְּבַר פָּאן עַד שֶׁנֶּעֱבֹר בְּזֵה. סְטוּ לְדֶרֶךְ אַחֲרָת.

אחרא, וְנִסְטִי מֵהָאִי, וְאַנָּה בְּעֵינָא דְאִמָּא לְכוּ, וְלֹא אֶתְחַיִּיבְנָא בְכוּ, וְלֹא אֶעֱבֹר עַל מַה דְּכָתִיב, (ויקרא ט) וְלִפְנֵי עוֹר לֹא תִתֵּן מַכְשׁוֹל, וְאַתּוֹן כְּסוּמִין בְּאַרְחָא דָּא, וְלֹא תִסְתַּכְּנוּ בְּנַפְשֵׁיכוּ. אָמַר רַבִּי יוֹסִי, בְּרִיךְ רַחֲמֵנָא דְאוּרִיכְנָא הָכָא, אֶתְחַבְּרוּ בְּהַדְּיָה. אָמַר לוֹן, לֹא תִשְׁתַּעֲוּ מִיַּדִּי הָכָא, עַד דְּנִעֲבֹר בְּהָאִי. סְטוּ בְּאַרְחָא אַחֲרָא.

אחר שיצאו מאותו מקום, אָמַר לָהֶם, בְּאוֹתָהּ הַדֶּרֶךְ הַאֲחֵרֶת הָיוּ הוֹלְכִים פֶּעַם אֶחָד כִּהְיוּ חֲכָם, וְכֵהֵן עִם הָאָרֶץ אֶחָד עִמּוֹ. קָם אוֹתוֹ עִם הָאָרֶץ עָלָיו בְּאוֹתוֹ מְקוֹם וְהָרְגוּ. מְאוֹתוֹ יוֹם, כָּל מִי שֶׁעוֹבֵר בְּאוֹתוֹ מְקוֹם, מְסַפֵּן אֶת נַפְשׁוֹ, וְהָרִי מִתְחַבְּרִים שָׁם שׁוֹדְדֵי הָרִים וְהוֹרְגִים וּמְקַפְּחִים אֶת בְּנֵי הָאָדָם, וְאַלֶּה שְׂוִידְעִים לֹא עוֹבְרִים שָׁם, וּמְבַקֵּשׁ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא דָם אוֹתוֹ הִכְהֵן בְּכָל יוֹם.

בְּתַר דְּנִפְסְקוּ מֵהָהוּא אַתְר, אָמַר לוֹן, בְּהָהוּא אַרְחָא אַחֲרָא, הוּוּ אֲזֵלִי זְמַנָּא חָדָא, חַד כִּהְיוּ חֲכָם, וְחַד כִּהְיוּ עִם הָאָרֶץ בְּהַדְּיָה, קָם הָהוּא עִם הָאָרֶץ בְּהָהוּא אַתְר עָלֶיהָ וְקִטְלֶיהָ. מֵהָהוּא יוֹמָא כָּל מָאן דְּאֶעֱבֹר בְּהָהוּא אַתְר, מִסְתַּכֵּן בְּנַפְשֵׁיהָ. וְהָא מִתְחַבְּרִין תַּמָּן מְשַׁדְּדֵי טוּרְיָא, וְקִטְלִין וְקַפְּחִין לְבְנֵי נְשָׂא, וְאֵינּוּן דִּידְעֵי לֹא עֲבָרִי תַּמָּן, וּבְעֵי קַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא דְמָא דְהָהוּא כִּהְנָא כָּל יוֹמָא.

פְּתַח וְאָמַר, (ישעיה י) עוֹד הַיּוֹם בְּנֹב לְעִמּוֹד וְגו'. הָרִי בְּאַרְוֵהָ אוֹתָם רְאִשֵׁי הַיְשִׁיבָה, אֲבָל אֲנִי לֹא אוֹמֵר לָכֶם כֶּךָ, אֲלֵא שְׁסוּד הַדְּבַר לְמַדְנּוּ. עוֹד הַיּוֹם - אֵיזָה יוֹם זֶה? אֲלֵא כֶּךָ כְּתוּב, (שמות ו) וַיִּקַּח אֶהָרֶן אֶת אֲלִישֶׁבַע בֶּת עַמִּינָדָב. וְסוּד הוּא עַל כְּנִסְת יִשְׂרָאֵל, שְׁאֶהָרֶן הוּא שׁוֹשְׁבֵינָה, לְתַקֵּן אֶת בֵּיתָהּ וּלְשַׁמֵּשׂ אוֹתָהּ וּלְהַכְנִיסָהּ לְמִלְכָּהּ לְהַזְדַּוֵּג כְּאֶחָד. מִכָּפָאן וְהִלָּאָה, כָּל כִּהְיוּ שְׁמִשְׁמֵשׂ בְּמִקְדָּשׁ, הוּא כְּמוֹ אֶהָרֶן.

פְּתַח וְאָמַר, (ישעיה י) עוֹד הַיּוֹם בְּנֹב לְעִמּוֹד וְגו' הָא אוֹקְמוּנָה אֵינּוּן מְאָרִי מִתִּיבְתָא. אֲבָל אֲנָא לֹא אֶמְיָנָא לְכוּ הָכִי, אֲלֵא דְרִזָּא דְמִלְהָ אוֹלִיפְנָא. עוֹד הַיּוֹם, מָאן יוֹמָא דִּין. אֲלֵא, הָכִי כְתִיב, (שמות ו) וַיִּקַּח אֶהָרֶן אֶת אֲלִישֶׁבַע בֶּת עַמִּינָדָב. וְרִזָּא הוּא, עַל כְּנִסְת יִשְׂרָאֵל, דְּאֶהָרֶן הוּא שׁוֹשְׁבֵינָא דִּילָהּ, לְתַקְנָא בֵיתָהּ וּלְשַׁמֵּשׂא לָהּ, וּלְמִיעֵל לָהּ לְמִלְכָּא לְאִזְדוּוּגָא כְּחָדָא, מִכָּפָאן וּלְהִלָּאָה, כָּל כִּהְיוּ דְמִשְׁמֵשׂ בְּמִקְדָּשָׁא, כְּגוֹנָא דְאֶהָרֶן.

אֶחֱימְלֵךְ הִיָּה כִּהְיוּ גְדוֹל עֲלִיוֹן, וְכָל אוֹתָם הִכְהִינִים עִמּוֹ הָיוּ שׁוֹשְׁבֵינֵי

אֶחֱימְלֵךְ כִּהְנָא רַבָּא עֲלָאָה הוּוּ, וְכָל אֵינּוּן כִּהְנִי בְּהַדְּיָה, כִּלְהוּ הוּוּ

הגבירה. פִּינּוּן שְׁנֵהָרְגוּ, נִשְׁאַרָה הַגְּבִירָה לְבַדָּה, וְאָבֵד הַשּׁוֹשְׁבִין שְׁלָה, וְלֹא נִמְצָא מִי שְׁמֹשֵׁמֶשׁ לְפָנֶיהָ וַיִּתְקַן בֵּיתָהּ וַיִּשְׁמַח אוֹתָהּ לְהַזְדוּגָא עִם הַמְּלֶךְ.

וְאָז מֵאוֹתוֹ יוֹם הַיָּא עֲבָרָה לְשִׁמְאֵל, וְעוֹמְדָת עַל הָעוֹלָם, אוֹרְבַת לְכָל הַרְגָה אֶת שְׂאוּל וּבְנָיו, וְאֵבְדָה מֵהֶם אֶת הַמְּלוּכָה, מֵתוֹ מִיִּשְׂרָאֵל כְּמָה אֲלָפִים וְכָמָה רַבּוּת. וְעַד עַכְשָׁו הִיָּה אוֹתוֹ הַחֲטָא תְלוּי, עַד שֶׁבֵּא סַנְחֵרִיב וְהַרְגִּיז אֶת הַכָּל.

וְזָהוּ עוֹד הַיּוֹם בְּנֹב, זָהוּ יוֹם עֲלִיוֹן, וְכִיָּהוּ? זֹו כְּסֻטָּת יִשְׂרָאֵל שְׁאֵבְדָה אֶת הַשּׁוֹשְׁבִינִים שְׁלָה, אוֹתָהּ שְׁנִשְׁאַרָה לְלֹא יְמִין [שְׁהִיָּה לוֹ] לְהַדְּבַק בְּשִׁמְאֵל, שְׁהַכְהֵן הוּא יְמִין, [וּמְשׁוּם כִּף הִיָּה לוֹ לְהַתְדַבֵּק בְּשִׁמְאֵל] וּמְשׁוּם כִּף עוֹד הַיּוֹם בְּנֹב לְעַמּוּד.

בֵּא רְאָה, כְּתוּב גִּבְעַת שְׂאוּל נְסָה. לְמָה כָּאן שְׂאוּל? אֲלֵא מְשׁוּם שֶׁהוּא הִרְגֵּן אֶת הַכְּהֵנִים וְגֵרָם שְׁתַּעֲקֵר מִן הָעוֹלָם זְרוּעַ יְמִין - אֵיךְ כָּאן מֵאוֹתוֹ יוֹם לֹא עֲבַר אִישׁ בְּאוֹתוֹ מְקוֹם, כְּדִי שְׁלֵא יִסְתַּכֵּן בְּנַפְשׁוֹ. אָמַר לוֹ רַבִּי יוֹסִי לְרַבִּי חֲזִיָּא, וְלֹא אִמְרַתִּי לָךְ אוֹלִי הוּא אִישׁ גְּדוֹל?

פְּתַח וְאָמַר, (מְשַׁלִּי ג) אֲשֶׁרִי אָדָם מְצָא חֲכָמָה. אֲשֶׁרִי אָדָם - כְּמוֹ אֲנִי שְׁמַצְאֵנּוּ אוֹתָךְ וַיְדַעְנּוּ מְמַךְ דְּבַר חֲכָמָה. וְאָדָם יְפִיק תְּבוּנָה - כְּמוֹ אֲנִי שְׁחַכְּנִי לָךְ

שׁוֹשְׁבִינֵי דְמִטְרוֹנִיתָא, פִּינּוּן דְאַתְקִטִּילוּ, אֲשֶׁתְּאַרַת מִטְרוֹנִיתָא בְּלַחֲזֵדְהָא, וְאַתְאַבִּיד שׁוֹשְׁבֵינָא דִּילָהּ, וְלֹא אֲשֶׁתְּכַח מָאן דְּמִשְׁמֵשׁ קָמָהּ, וַיִּתְקַן בֵּיתָהּ, וַיַּחֲדִי לָהּ לְאַזְדוּגָא עִם מְלֶכָא.

כְּדִין מַהֲהוּא יוֹמָא, אֲתַעֲבָרָא לְשִׁמְאֵלָא, וְכִיָּמָא עַל עֲלָמָא, כְּמִין עַל כְּלָא, קְטִיל לְשְׂאוּל וְלְבְנָיו, אֲתַעֲבִיד מִיַּנְיָהוּ מְלָכּוֹ, מִיַּתוֹ מִיִּשְׂרָאֵל כְּמָה אֲלָפִין וְכָמָה רַבּוּן. וְעַד כְּעַן, הַהוּא חוּבָה הָוָה תְּלִי, עַד דְאַתָּא סַנְחֵרִיב וְאַרְגִּיז כְּלָא.

וְדָא הוּא עוֹד הַיּוֹם בְּנֹב, דָּא הוּא יוֹמָא עֲלָאָה, וּמָאן אִיהוּ. דָּא כְּנֻסַת יִשְׂרָאֵל, דְאַבְדַת שׁוֹשְׁבֵינֵי דִּילָהּ, הַהִיא דְאַשְׁתְּאַרַת בְּלָא יְמִינָא, (דְהִנּוּ לִיה) לְאַתְדַבְּקָא בְּשִׁמְאֵלָא. דְכִהְנָא יְמִינָא הוּא. (וּבְגִין כִּף הָוָה לִיה לְאַתְדַבְּקָא בְּשִׁמְאֵלָא) וּבְגִין כִּף, עוֹד הַיּוֹם בְּנֹב לְעַמּוּד.

תָּא חֲזִי, כְּתִיב גִּבְעַת שְׂאוּל נְסָה, שְׂאוּל אִמְאִי הֲכָא. אֲלֵא בְּגִין דְהוּא קְטִיל לְכְהֵנִי, וְגֵרָם דְרוּעָא יְמִינָא, לְאַתְעַקְרָא מְעַלְמָא. אוּף הֲכָא, מַהֲהוּא יוֹמָא, לֹא אֲעַבַר בְּרַ נֶשׁ בְּהַהוּא דוּכְתָא, בְּגִין דְלֹא אִסְתַּכֵּן בְּנַפְשִׁיהּ. אָמַר לִיה רַבִּי יוֹסִי לְרַבִּי חֲזִיָּא, וְלֹא אִמְרִית לָךְ דְלָמָא גְבַרָא רַבָּא הוּא.

פְּתַח וְאָמַר, (מְשַׁלִּי ג) אֲשֶׁרִי אָדָם מְצָא חֲכָמָה. אֲשֶׁרִי אָדָם, (דִּף נִי ע"א) כְּגוֹן אֲנִי, דְאַשְׁכְּחָנָא לָךְ, וַיְדַעְנָא מִיַּנְךָ מְלָה דְחֲכָמָתָא. וְאָדָם יְפִיק תְּבוּנָה, כְּגוֹן אֲנִי,

לְהִתְחַבֵּר עִמּוֹ, וְזֶהוּ אָדָם שֶׁמְזַמֵּן לוֹ
הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מִתְּנֶה בְּדַרְךְ, פְּנֵי
הַשְּׂכִינָה, וְעַל זֶה כָּתוּב (מִשְׁלֵי ד) וְאַרְח
צְדִיקִים כְּאוֹר נֶגְהָ. הִלְכוּ.

דְּאוֹרֵיכֶנָּה לְךָ לְאַתְחַבְּרָא בְּהַדָּךְ. וְדָא הוּא
בַר נֶשׁ דְּזַמִּין לִיהַ קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא
נְבִיזָא בְּאַרְחָא, אֲנַפּוּי דְשְׂכִינְתָּא, וְעַל דָּא
כְּתִיב, (מִשְׁלֵי ד) וְאַרְח צְדִיקִים כְּאוֹר נֶגְהָ.
אַזְלוּ.

גודל השכר והזכות בהוראת אצבע!

הגר"א במשלי (יב, יד), מבאר גודל הזכות שיש למזכי הרבים ומוכיח את חבריו, אם שמע, מקבל שכר על כל מה שיעשה לדורות, וגם אם לא שמע, אז מקבל כל חלקו הטוב, וזה שלא שמע לוקח ממנו את חלק הגיהנום שלו.

הידעת? ברגע אחת אתה יכול לזכות לעולמות נצח! "עין לא ראתה.."
- עתה הכול בידך - אתה יכול לחלק ס' "ערכה של שעה", שמעודד ומעורר ללמוד זוה"ק בכל יום. וכל הלומד שעה זוה"ק בשבת עולה לו למאה מיליון שנה תורה, ואם תכפיל בכל שבתות השנה ויו"ט, לכל ימי חייו, תגיע ל' 640 מיליארד שנה תורה. ואם בזכותך יתארגן שיעור לעשר יהודים, תגיע ל' 6 טריליון ו' 400 מיליארד שנה תורה. - ובזוה"ק (פ' ויצא קס"א). כתוב: שכל מה שנותנים משמים הוא באלף, ועוד כידוע כל עשרה ביה שכינה שריה, אתה מכפיל כל מנין יהודים באלף. תגיע ל' 6 זיליון ו' 400 טריליון שנה תורה. - ומי יוכל לחשב את גודל השכר הנצחי שיש לך מכך בוודאות!!!

[לקבלת ספרים בחינם לחלוקה: 0548436784, "מפעל הזוהר העולמי" שע"י מוסדות האלמין].

❖ פרשת וישלח ❖

זוהר חלק א' פרשת וישלח דף קסה ע"ב

יעקב שלח לעשו מלאכים ממש

"וַיִּשְׁלַח יַעֲקֹב מַלְאָכִים לְפָנָיו אֶל עֵשָׂו אָחִיו וּגּוֹ". אמר רבי אלעזר, כתיב: **"כִּי מִלְאָכָיו יִצְוֶה לָךְ, לְשִׁמְרָךְ בְּכָל דְרָכֶיךָ"** (תהלים צא, יא), זה יעקב, שהקדוש ברוך הוא הזמין לו מלאכים מחנות הממונים, לפי שהרי הוא בא שלם בשבטים עליונים, כולם תמימים כראוי, כמו שכתוב: **"וַיַּעֲקֹב הָלַךְ לְדַרְכּוֹ וַיִּפְגְּעוּ בוֹ מִלְאָכֵי אֱלֹהִים"**, וכאן כיון שניצל מן לבן והוא נפרד ממנו, אז נזדווגה עמו השכינה, ובאו מחנות מלאכים קדושים לסבב אותו, ואז **"וַיֵּאמֶר יַעֲקֹב כְּאֲשֶׁר רָאָם מַחֲנֵה אֱלֹהִים זֶה"**, ומאותן מלאכים שלח לו לעשו, זה שכתוב: **"וַיִּשְׁלַח יַעֲקֹב מַלְאָכִים"**, מלאכים ממש היו בודאי.

זוהר חלק א' פרשת וישלח דף קסו ע"א

השכינה שורה להציל הצדיקים

פּתַח ר' יצחק ואמר, כתוב: "חֲנֻה מְלֹאָךְ ה' סְבִיב לִירְאָיו וַיַּחֲלִצֵם" (תהלים לד, ח), במקום אחד כתוב: **"כִּי מִלְאָכָיו יִצְוֶה לָךְ"** (תהלים צא, יא), מלאכיו הרבה, וכאן אחד, שכתוב: **"חֲנֻה מְלֹאָךְ ה' וּגּוֹ"**, אלא **"כִּי מִלְאָכָיו יִצְוֶה לָךְ"**, אלו שאר מלאכים, **"חֲנֻה מְלֹאָךְ ה' סְבִיב"** זו השכינה, כמו שכתוב: **"וַיֵּרָא מְלֹאָךְ ה' אֵלָיו בְּלַבַּת אֶשׁ מִתּוֹךְ הַסְּנֶה"**, ולפיכך **"חֲנֻה מְלֹאָךְ ה' סְבִיב לִירְאָיו"**, לסבב אותו בכל הצדדים, בשביל להצילו, וכאשר השכינה תשרה על אדם, הרבה מחנות קדושים נזדמנים שמה.

וכאן כשבא יעקב מבית לבן, כל מחנות הקדושים סבבו אותו ולא נשאר יחידי, ואפשר תשאל שהרי השכינה אינה שורה אלא בנחלתה שהיא ארץ הקדושה, ודאי אינה שורה בשביל להניק ממנה, אבל להגן שורה.

הסיבה שהשכינה והמלאכים נסתלקו מיעקב אבינו

(א) לפי שהכניס עצמו לסכנה **אמר רבי חזקיה, אם כן למה כתוב: "וַיִּוָּתֵר יַעֲקֹב לְבָדּוֹ"**, אמר רבי יהודה, לפי שהכניס עצמו לסכנה, והיה רואה אותה הסכנה בעיניו, לכן נפרדו ממנו, ואז אמר: **"קִטְנֵתִי מִכָּל הַחֲסִדִים וּמִכָּל הָאֱמֹת"**, אלה הם מחנות הקדושים שנפרדו ממנו.

(ב) בשביל שינצח יעקב את שרו של עשו בלבדו **רבי יצחק אמר, בשביל להניחו עם הממונה שרו של עשו, שברשות עליון היה בא, ואלה המלאכים הלכו לומר שירה, שהגיע זמנם לשבח להקדוש ברוך הוא בשעה ההיא, ואחר כך חזרו אליו, זהו שכתוב: "קִטְנֵתִי מִכָּל הַחֲסִדִים וּמִכָּל הָאֱמֹת וּגּוֹ" וְעַתָּה הֵייתִי לְשִׁנֵי מַחֲנוֹת"**, מחנה שכינה וכל ביתו.

ג) לפי שבלילה ההוא ניתן רשות לשרו של עשו ללחום עם יעקב רבי אלעזר אמר, הרי אמרו שבלילה ההוא היתה שליטה לצד של עשו באותה השעה, שהרי כתוב: "יְהִי מְאֹרֶת", חסר^א, ולפיכך: "וַיִּנְתֵּר יַעֲקֹב לְבָדוֹ", שנשאר יעקב שהוא השמש בלבדו, שנתכסה הלבנה מן השמש^ב, ואף על פי כן השמירה של הקדוש ברוך הוא לא סרה ממנו מכל וכל, ועל כן לא יכל לו, שכתוב: "וַיֵּרָא כִּי לֹא יָכַל לוֹ", הביט לימין וראה לאברהם, הביט לשמאל וראה ליצחק, הביט בהגוף וראה שנכלל מצד זה ונכלל מצד זה^ג, אז "וַיִּגַע בְּכַף יָרְכוֹ", בעמוד אחד הסמוך להגוף, והוא מבחוץ להגוף, ולפיכך "חֲנָה מְלֶאֶךָ ה' סְבִיב לִירְאִיו וַיַּחְלְצֵם", הקיפו בכל צדדיו, בשביל להצילו, וכאשר שרתה השכינה אצלו, הרבה חילות ומחנות באו עמו, ומאותן המלאכים שלח אל עשו.

יעקב רצה להשלים עם עשו בעוד יצחק חי

רבי אבא אמר: "וַיִּשְׁלַח יַעֲקֹב מְלָאָכִים", מפני מה נתעורר הוא לשלוח אל עשו, ומוטב היה לו לשתוק ממנו, אלא אמר יעקב, יודע אני שעשו חושש על כבוד אב, ולעולם לא הרגיו לפניו, והריני יודע שהואיל ואבי קיים אינני ירא ממנו, ורק עתה שאבי קיים אני רוצה להתפייס עמו, מיד "וַיִּשְׁלַח יַעֲקֹב מְלָאָכִים לְפָנָיו".

יעקב עשה את עצמו עבד לעשו כדי שבאחרית הימים יעקב ימלוך על עשו

רבי שמעון אמר: "וַיִּשְׁלַח יַעֲקֹב מְלָאָכִים", כתוב: "טוֹב נִקְלָה וְעֶבֶד לוֹ, מִמְתַּכְּבֵּד וַחֲסֵר לְחָם" (משלי יב, ט), "טוֹב נִקְלָה" זה יעקב, שהכניע עצמו לפני עשו, בשביל שאחר כך יהיה עשו עבד לו וישלוט עליו, ויתקיים בו "יַעֲבֹדוּךָ עַמִּים וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ לְךָ לְאָמִים וגו'", ועוד לא היה זמן ממשלת יעקב כלל, לפי שסלקה יעקב לסוף הימים, ועל כן היה יעקב מיד נקלה, ואחר כך זה שהיה מתכבד יהיה עבד לו, זה שהוא חסר לחם, יהיה עבד לזה שנתנו לו רוב דגן ותירוש.

בא וראה, שלפי שידע יעקב שנצרך לו עתה להכנע, נתהפך להיות נקלה, ויותר חכמה וערמה עשה בזה, מכל מה שעשה נגד עשו, שאילו היה עשו יודע חכמה זו, היה הורג את עצמו שלא יבא לזה.

זוהר חלק א' פרשת וישלח דף קסו ע"ב

"וַיִּצְוּ אֹתָם לֵאמֹר כֹּה תֹאמְרוּן לְאֹדְנֵי לְעֵשׂוֹ כֹּה אָמַר עֲבָדְךָ יַעֲקֹב עִם לְבָן גְּרָתִי וגו'", מיד פתח יעקב להתהפך לו לעבד, כדי שלא יסתכל עשו באותן הברכות שברכו אביו, שהרי יעקב סלק אותן על אחר כך, כמו שאמרנו.

זיו הזוהר

א. רמו על קללה ועונש, והיינו צד של עשו. ג. פירוש, שיעקב שרשו בתפארת, שהיא מדת ב. פירוש, שלא היה זיווג ויחוד העליון, שאז הרחמים הכלולה מן ימין ושמאל, מחסד וגבורה, מתעורר שליטת הדין, כחו של עשו. מאברהם ויצחק.